

Ouderling Jörg
Klebingat

van de Zeventig

Voetbal en de zondag

In Duitsland is voetbal de populairste sport. Mijn vader meldde me bij een voetbalclub aan toen ik vijf jaar was. We trainden drie à vier keer in de week. De wedstrijden vielen meestal op zaterdag of zondag. Als ik niet met de club voetbalde, dan voetbalde ik wel met mijn vrienden. We voetbalden bijna elke dag totdat de zon onderging.

Op mijn vijftiende ging ik bij een club in een grotere stad spelen. Voetbal werd steeds serieuzer. We trainden vaker. We speelden tegen clubs in andere regio's. We speelden tegen meer clubs. Mijn leven bestond uit voetbal.

Toen, op mijn achttiende, woonde ik een concert bij. Ik zag daar een jongen van mijn leeftijd. Hij viel op. Hij dronk niet, rookte niet en vloekte niet. Ik wilde weten waarom. Ik kwam er achter dat hij lid was van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Door zijn voorbeeld wilde ik meer weten. Later werd ik lid van de kerk.

Na mijn doop ontdekte ik twee dingen. Ten eerste dat ik op de sabbat niet moest voetballen. Ik hoorde naar de kerk te gaan. Ten tweede dat mijn hemelse Vader van mij verwachtte dat ik op zending ging. Maar ik was vrij goed in voetbal. Ik had een vriend met wie ik van jongs af aan had gevoetbald. We kregen allebei een aanbod om voor een profclub te spelen. Mijn vriend ging op het aanbod in. Ik besloot het voetballen achter me te laten en op zending te gaan. Het was geen moeilijke keus, want ik wist dat de kerk waar was.

Maar mijn keuze was wel moeilijk voor mijn familie en vrienden. Zij begrepen het niet. Mijn ouders stuurden me krantenknipsels van de wedstrijden waarin mijn vriend speelde. Dat was niet makkelijk voor me. Maar ik heb nooit spijt gehad dat ik op zending ben gegaan.

Mijn hemelse Vader heeft me elke dag gezegend omdat ik ervoor koos op zending te gaan. Hij heeft me met gemoedsrust gezegend. Ik ervoer het aangename gevoel dat we krijgen als we de juiste keuze doen. ■

